

formaa til, at der kan blive ført et virksomt og effektivt Tilshyn med de stakkels Børn, der ere forældre- og hjemløse og blive satte i Pleje. Samfundet har her et Ansvar, som det ikke bør skyde fra sig, og naar den højtærede Minister nu har villet stille Forholdet frem, som om her stod et „enten-eller“, enten frivilligt eller tvungent Tilshyn, er Forholdet jo slet ikke det. Forholdet er det, at efter bort Vædringsforslag under Nr. 4 til § 3 stiller man Spørgsmaalet frem ikke som et „enten-eller“, men som et „baade-og“. Vi ere enige om, at det frivillige Tilshyn er det bedste, hvor man kan faa det, men hvor man ikke kan faa et frivilligt Tilshyn af dertil egnede Mænd og Kvinder eller Kvinder, bør der ikke være nogen Kommune i Danmark, hvor det overhovedet intet Tilshyn føres. Den højtærede Minister paaberaabte sig, at han intet Materiale havde, og at der ingen Forespørgsel, ingen Klager vare komne til Ministeriets Kundskab angaaende de nuværende Forhold, og deraf sluttede han, at saa var al Ting slappet og klart, den hellige Grav vel forvaret og alt i den skønneste Orden; men det er en Misforstaaelse. Naar Kommunerne ikke nogetsteds have rettet Forespørgsel til den højtærede Minister, er det, fordi der ingen som helst Anledning er til det efter den nu gældende Lov. Den paabøder kun, at hvor der kan faas et frivilligt Tilshyn, skal et saadant etableres, men hvor det ikke kan faas, der er der intet videre ved den Ting at gøre, og mange Steder er det vel ogsaa saaledes, at det frivillige Tilshyn halvt om halvt er faldet i Søvn. Derfor glæder det mig ogsaa, at det her i dette Lovforslag fremtidigt gøres til Pligt for Kommunalraadene at gøre aarlig Indberetning om Tilshynets Ordning, saa at Overøvrighederne og Ministeriet have nogen Anledning og Vejledning til at erfare, hvorledes Forholdet er, og hvorledes det virkelig udvikler sig. Men den Tilstand, at der kan være Kommuner, hvor der overhovedet slet intet Tilshyn føres, ønsker jeg ikke skal vedblive; det vil jeg søge forhindre, og det er derfor, jeg i Forening med flere ærede Medlemmer har stillet det Forslag, at naar man ikke kan faa et frivilligt dertil egnet Tilshyn, maa vedkommende Kommunalbestyrelse have Ret til midlertidig indtil videre at bestikke Mænd til at udføre dette Hverv som et andet kommunalt Ombud. Og naar nu den højtærede Minister paaberaaber sig Plejehjemsforeningerne, som skulle have udtalt, at det er vanskeligt at faa et saadant tvungent Tilshyn til at blive et godt Tilshyn, fordi det mangler den fornødne Omhu, er det ikke min Erfaring, at det stiller sig saaledes. Jeg tror tværtimod,

at hvor man ikke kan faa et frivilligt Tilshyn, vil Kommunen meget godt ved at gøre det til et Ombud kunne faa et udmærket og effektivt Tilshyn. Thi Sagen er den, at saa længe Frivillighedens Princip raader, er det ikke altid de bedst kvalificerede, der melde sig. Det er ofte saaledes, at de bedst kvalificerede ogsaa ere de mest bestedne, som blive siddende hjemme, medens der er andre, som have Vyst til at gøre sig vigtige, f. Eks. enkelte Kvinder, som gaa under Navnet Rafflesøstre, have Vyst til at faa et saadant Hverv og derfor melde sig. Skal nu et Sogneraad være pligtigt til at tage saadanne Damer, der melde sig, faar det ofte de mindst fiklede, men saaledes som Forholdet er efter den gamle Lov og efter det Lovforslag, som den højtærede Minister anbefaler, vil det blive saaledes, at hvor som helst der frivilligt melder sig et Menneske, maa Sogneraadet ikke tage et tvungent Tilshyn, men skal nøjes med det frivillige, enten det duer eller ikke. Nu tilraade vi at indsætte i Stedet for Ordet „uaalidelige“ Ordene: „dertil egnede“. Det er ganske vist en lille Forbedring, men ikke nok, thi kan man ikke faa „dertil egnede“ frivilligt, forekommer det Forslagsstillerne, at der maa der være en Udvej. Saa maa der være den Undtagelse fra Reglen — jeg haaber, at det frivillige vedbliver at være Reglen — at hvor det i en Kommune ikke er muligt at faa dertil egnede frivilligt, har Kommunalraadet fuld Ret til at bestikke et Tilshyn. Nu vil det ærede Medlem for Bøje Amts 5te Valgkreds (Bertelsen) have, at saa skal Sogneraadet selv træde i Tilshynets Sted, hvor man ikke kan faa det frivilligt, thi han nærer Frygt for, at man ellers kommer bort fra Reglen og gør Undtagelsen til Regel, hvis det af mig anbefalede Forslag vedtages. Det tror jeg ikke. Jeg tror, det er en utidig Frygt, han har, og jeg tror, at det er ubratist, at man vil tvinge Kommunalraadene til at have Tilshynspligten, hvor de ikke kunne faa Tilshynet udført frivilligt, og det af flere Grunde. I mit første Foredrag i Dag ansørte jeg som en af Grundene den, at de kommunale Raad have mere end nok at bestille i Forvejen, og det ærede Medlem for Tisted Amts 3dje Valgkreds (N. Andersen) har ogsaa ganske rigtigt antydnet her i Dag, at Kommuneraadene ere ikke valgte absolut med det for Dje at skulle føre Tilshyn med Plejebørn. De kunne have udmærkede Gyver til at være Kommunal-mænd uden dog at have de fornødne Kvalifikationer til at føre Tilshyn med Plejebørn. Men der er en anden Grund, hvorfor jeg fraraader ærede Medlemmer at følge Forslagsstillerne, hvis Forslag gaar ud paa at lade Sogneraadene træde i Tilshynets Sted